

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ο ταξειδιώτης π' ἄφησε τὴν πρώτη κατοικίαν, τὸν τόπο του, καὶ τριγωνᾷ περιέρχος 'ς τὰ ξένα. Πολλοὺς χειμάρρους καὶ κρημονοὺς, πολλὰς κορφαῖς θαυμάζει, σὲ πολλὰ μέρη στέκεται μὲ μάτια θαυμαζόμενα. Πλὴν ὅπου καὶ ἂν στέκεται, ὅπου καὶ ἂν κυττάξῃ, Ἄνάμετα 'ς τὰ μάτια του καὶ 'ς ὅ,τι βλέπει ἔμπρός του θὰ χώνεται, σὺν ζωγραφίᾳ ξέανου ξεδιπλωμένη, τὸ ποταμίον πῶς τρεχεῖ 'ς τὸν κήπο τοῦ πατρὸς του, ἢ θάλασσα πῶς ἔβλεπε μὲ μάτια παιδικίστια, Ὁ βράχος πῶς ἐπρωτόμαθε μὲ φόβον ἢ ἀνικιβίην. Κι' αὐτὴ ἡ γλυκεῖα ἐνθύμησις τῆς νεότητος, ἀσχημαίνει τῆς ξενιτειᾶς τῆς ἔρημης τὰ κάλλη τὰ περίσσια.

(Δ. Βικέλας).

* * * Ἀξία συγκομιδῆς ἐφάνη ἡμῖν ἡ κατωτέρω συμβουλή πατρὸς πρὸς τὸν υἱόν του: «Ἐσο τίμιος καὶ ἐπίμω· διὰ τῆς τιμιότητος θέλεις διατηρήσει τὴν ἀνεξαρτησίαν σου, διὰ δὲ τῆς ἐπιμονῆς θέλεις ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ σου.»

* * * Ὁ ἄνθρωπος συγχωρεῖ πολλὰκις τοὺς ἀδικήσαντας αὐτὸν, οὐδέποτε ὅμως τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀδικηθέντας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ναυτικοῦ.

Ἐξ ἄρθρου δημοσιευθέντος ἐν τῇ *Newe Militarische Blätter*, «περὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Αἰγύπτου», ἀρροσπῶμεν τὰς ἐξῆς περὶ τοῦ ναυτικοῦ τῆς χώρας ταύτης πληροφορίας.

Ὁ νῦν μονάρχης τῆς Αἰγύπτου Ἰσμαήλ Πασσᾶς, ἀναβάς τὸν θρόνον τῷ 1863 ἔτει, ἐνασιεῖ σχεδὸν πάσας τὰς ἐξουσίας ἡγεμόνος αὐτοκυριαρχοῦ, καταβάλλων μόνον εἰσέτι τῇ Πύλῃ φόρον μέχρι 19,687,500 φράγκων.

Ἄλλ' ὡς πρὸς τὰς στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, ὁ Ἰσμαήλ Πασσᾶς ἐπέτυχε τοῦ προνομίου ἀπολύτου ἐλευθερίας, ὑποκειμένου μόνον εἰς εἰδικὴν ἀπόφασιν τοῦ σουλτάνου, προκειμένου περὶ κατασκευῆς θωρηκτοῦ στόλου.

Ὁ δ' αἰγυπτιακὸς στόλος ὀφείλει κυρίως τὴν ὑπαρξίν τῷ Ἰσμαήλ Πασσᾶ· καὶ ἐκ τῶν πλοίων τὰ μὲν ἠγοράσθησαν, τὰ δὲ ἐναυπηγήθησαν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν 1871 ἔτει ὁ Ἰσμαήλ Πασσᾶς ὑπεχρέωθη νὰ παραχωρήσῃ τῇ Πύλῃ τὰ θωρηκτὰ αὐτοῦ σκάφη. Ἡ κυβέρνησις λοιπὸν τῆς Αἰγύπτου κέκτηται σήμερον 53 ἀτμοκίνητα καὶ 77 ἰστιοφόρα, ἐφ' ὧν ἐπιβαίνουνσι 5,360 ἄνδρες· ἐκ τούτων 25 εἰσὶ πολεμικά, φέροντα 300 πυροβόλα. Ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ Νείλου καὶ τῶν διωρύγων ὑπάρχουσι 58 ἀτμόπλοια καὶ 617 ἰστιοφόρα, ἐφ' ὧν ἐπιβαίνουνσι 5,443 ἄνδρες.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπάρχει ναυπηγεῖον καὶ σιδηροῦν dock flottant, πλάτους μέτρων 30 καὶ μήκους 150, ἀγορασθὲν ἐν Μασσαλίᾳ ἀντὶ 3,500,000 φράγκων. Ἐν Νέῳ Σουεζ κατασκευά-

σθη ἐκ λίθων δεξαμενὴ πρὸς ἐπισκευὴν τῶν πλοίων, μήκους μὲν μέτρων 140, πλάτους δὲ 30 καὶ βάθους 12. Οἱ ἄνδρες ναυτολογοῦνται ἐκ τῶν παραλίων χωρῶν, καὶ οἱ ἀξιοματικοὶ ἐκπαιδεύονται ἐν τῇ ναυτικῇ σχολῇ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐν ἣ ἐν 1870 ἔτει ὑπῆρχον 7 καθηγηταὶ καὶ μαθηταὶ 40. Τὰ ναυτικά ὑπάγονται εἰς ἴδιον ὑπουργεῖον.

Μία εὐχὴ τοῦ Βερανζέ.

Πτωχὸς τις μεταπράτης βιβλίων εἰσέρχεται μίαν ἡμέραν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βερανζέ.

— Κύριε, τῷ λέγει, ἔρχομαι νὰ σᾶς πρκαλλέσω νὰ λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ γράψετε δύο στίχους εἰς αὐτὸ τὸ λεύκωμα.

— Ποῦτος σᾶς στέλλει;

— Κύριός τις ὁ ὁποῖος δὲν σᾶς γνωρίζει μὲν προσωπικῶς, ἀλλὰ θεωρεῖ μεγάλην εὐτυχίαν του νὰ λάβῃ ἐν αὐτόγραφον τῆς χειρὸς σας.

— Δὲν γράφω ποτὲ εἰς λευκώματα. Λυποῦμαι πολὺ, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ κάμω αὐτὸ τὸ ὁποῖον μὲ ζητεῖτε. Ὑπάγετε εἰς τὸ καλόν.

— Ἄ! κύριε, πόσον ἤθελε χαρῆ ἐκείνος ὁποῦ μ' ἔστειλε. . .

— Πιθανόν, καὶ τῷ εἶμαι εὐγνώμων· ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ κατ' οὐδένα τρόπον. . .

— Καὶ ὅμως ἠθέλετε ὑποχρεώσει πολὺ κ' ἐμὲ τὸν ἴδιον.

— Καὶ τί ἐνδιαφέρεσθε σεῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

— ὦ! καὶ πολὺ, κύριέ μου· εἶμαι πτωχὸς ἄνθρωπος, ἔχω οἰκογένειαν, καὶ μὲ ὑπεσχέθησαν πενήντα φράγκα ἂν ἠθέλετε νὰ γράψητε δύο μόνον στίχους εἰς αὐτὸ τὸ λεύκωμα.

— Πενήντα φράγκα!

— Μάλιστα· καὶ ἐπειδὴ πλησιάζει ἡ προθεσμία νὰ πληρώσω τὸ ἐνοίκιον, αὐτὸ θὰ μὲ διευκόλυνε.

— Ἐχετε, εἶπετε, οἰκογένειαν;

— Μάλιστα, κύριε.

Ὁ Βερανζέ λαμβάνει εὐθὺς τὸ κονδύλιον, λέγων: «ὦ! τώρα ἀλλάζει» καὶ γράφει τὰ ἐξῆς: «Il est un Dieu, devant lui je m'incline, Pauvre et content sans lui demander rien, que la suppression des albums.»

Ἡτοι·

«Ἐπαρξίν Θεοῦ δοξάζω, πρὸ αὐτοῦ γονυκλιτῶ, Πένης κ' εὐχρισστημένος τίποτε δὲν τοῦ ζητῶ, εἰμὴ τὴν κατάργησιν τῶν λευκωμάτων.»

Γνωστὸν δ' ὅτι οἱ δύο στίχοι εἶνε ἡ ἀρχὴ ἐνὸς τῶν περιφημοτέρων ἀσμάτων τοῦ ποιητοῦ, «Le Dieu des bonnes gens.»

Οἱ φρενοβλαβεῖς παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς.

Οἱ φρενοβλαβεῖς θεωροῦνται παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν ἱεροί. Ἴδου δὲ τί ἀπῆντησεν Ὀθωμανὸς τις εἰς περιηγητὴν τινα Εὐρωπαῖον, ἐρωτήσαντα αὐτὸν, διατί οἱ Ὀθωμανοὶ σέβονται τοὺς φρενο-

ελαβείς και νομίζουσιν αὐτοὺς Θεοφορομένους : «Τὸ λογικὸν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἵνα τὸν ὀδηγήῃ ἐν τῷ παρόντι βίῳ· ἅμα λοιπὸν τοῦτο λείψῃ, ἐπόμενον εἶν' ὅτι λαμβάνει τὴν θέσιν αὐτοῦ ἢ τοῦ Θεοῦ ἀγαθότης.»

Λουθηρανικὸν μουσεῖον.

Ἐν Βυττεμβέργῃ συνιστάται κατ' αὐτὰς μουσεῖον τοῦ Λουθήρου, ἢ τῆς Μεταρρυθμίσεως καλούμενον, τὸ ὁποῖον θὰ περιέχῃ κυρίως ἀντίγραφα τῶν καλλιτέρων εἰκόνων τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς θρησκευτικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ Λουθηρανικῆν βιβλιοθήκην. Τὸ μουσεῖον τοῦτο θὰ ἐγκατασταθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἣν κατόκει ὁ ὀνομαστὸς ἀιρεσιάρχης.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ μονῇ τῶν Αὐγουστιανῶν, εἰς ἣν εἰσῆλθεν ὡς μοναχὸς ὁ Λούθηρος ἐν ἔτει 1505, ἐπιδεικνύεται εἰς τὸν ξένον τὸ κελλίον τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρός, ἡ τράπεζα καὶ ἡ ἔδρα του. Οἱ τεῖχοι τοῦ κελλίου καλύπτονται ὑπὸ πολλῶν ἐνδόξων ὀνομάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκειται καὶ τὸ τοῦ Μεγάλου Πέτρου.

Κατανάλωσις ἵππειου κρέατος ἐν Γαλλίᾳ.

Τῷ 1875 οἱ πωλοῦντες ἐν Παρισίοις ἵππειον κρέας ἔσφαζαν καὶ ἐπώλησαν 6,865 ἵππους, ὄνους καὶ ἡμιόνους· τῷ 1876 ὁ ἀριθμὸς ἤβησεν εἰς 9,271, ἐξ ὧν παρήχθη καθαρὸν κρέας 1,685, 470 χιλιόγραμμα.

Ἐν Λυὸν δὲ ἔσφαγγον 1,262 ταιαῦτα ζῶα τῷ 1875 καὶ 1,088 τῷ 1876.

Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1877 ὑπῆρχον ἐν Παρισίοις 58 κρεωπωλεῖα ἵππειου κρέατος, ἑπτὰ δὲ μόνον ἐν Λυὸν.

Εὐφυῆς λόγιον τοῦ διασῆμου βιολιστοῦ Παγκινῆ.

Καθ' ἐκάστην γυμνάζομαι εἰς τὸ βιολίον. Ἄμα μίαν ἡμέραν δὲν γυμνασθῶ εὐθὺς αἰσθάνομαι τὴν διαφορὰν, ἅμα δὲν γυμνασθῶ δύο, τὴν αἰσθάνεται τὸ κοινόν.

Εἰς ἀναμνηστικῆς.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Νέον Θεραπευτικὸν φάρμακον τοῦ πυρετοῦ.

Ὡς γνωστὸν ἡ κινίνη εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν Θεραπευτικὸν φάρμακον τοῦ πυρετοῦ, ἡ κατανάλωσις δ' αὐτῆς ἐπεκτείνεται ὁσημέραι πλειότερον καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ τιμὴ αὐτῆς ὑπέστη πολλὴν ὕψωσιν. Θετικὰ ὅμως γεγονότα κατέστησαν ἀναμφισβήτητον τὴν ἀλήθειαν ὅτι καὶ ἄλλα ἀλκαλοειδῆ τῆς κίνης (τοῦ γνωστοῦ περουβιανοῦ φλοιοῦ) ἔχουσι τὰς αὐτὰς πρὸς τὴν κινίνην ἰδιότητας· ἡ *κιγχοινιδίνη* π.χ., ἣτις εἶνε κατὰ πολὺ εὐθηνότερα τῆς κινίνης.

Αἱ πληροφορίαι, ἃς ὁ Κ. Weddell ἐξήγαγεν ἕκ τινος συγγράμματος τοῦ διασῆμου ἄγγλου κινιολόγου Κ. F. Eliot Howard, ἐπικυροῦσι

τὴν προεκτεθεῖσαν γνώμην. Ἡ τῆς Ἰνδικῆς κυβέρνησις ἐπεφόρτισεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1866 πλείονας ἐπιτροπίας νὰ ἐξετάσωσι τὴν Θεραπευτικὴν ἀξίαν τῶν ἀλκαλοειδῶν τῆς κίνης. Ἐπὶ 1,145 ἀσθενῶν

410	ἔλαβον	κιγχοινίνη	καὶ	ἐξ	αὐτῶν	400	ἐθεραπεύθησαν
359	"	κιγχοινιδίνη	"	"	"	346	"
376	"	κινίνη	"	"	"	365	"

1,145

1,111

Τὸ συμπέρασμα, εἰς ὃ ἔφθασαν αἱ ἐπιτροπία τῆς Μαδρᾶς, εἶνε ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῶν δύο ἄλλων ἀλκαλοειδῶν ὀλίγον διαφέρουσι τῶν τῆς κινίνης. Θὰ ἦτο δὲ κατὰ τοῦτο ἐπικερδестέρα ἡ ἀντικατάστασις τῆς κινίνης δι' ἄλλων ἀλκαλοειδῶν, καθόσον ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἀπαιτεῖ κατὰ τὸ τρίτον ὀλιγοτέραν δαπάνην τῆς κατασκευῆς τῆς κινίνης. Πλὴν τούτου πολλοὶ ἰατροὶ διατείνονται ὅτι στόμαχοί τινες δέχονται τὴν κιγχοινιδίνην πολὺ κάλλιον τῆς κινίνης, δὲν ἐπιφέρει δὲ ἡ κιγχοινιδίνη τὴν γνωστὴν ἐκείνην ζάλην καὶ τὸν βόμβον εἰς τὰ ὦτα, δὲν ἐπιφέρει ἡ κινίνη, τοῦλάχιστον ὅταν δίδεται μέρηθι μέρηθι. Ἰνα μὴ τυχὸν ἐκλείψῃ ἡ κινίνη, ἣν μέρηθι τοῦδε παρήγον τὰ δάση τῶν Ἄνδεων, ἐφύτευσαν κινιόφορα δάση εἰς τὰς ἀγγλικὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Ἰάβαν· εἶνε λοιπὸν βέβαιον ὅτι ἡ κινίνη δὲν θὰ ἐκλείψῃ· τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν εἶνε λόγος νὰ μὴ μεταχειρίζομεθα τὴν κιγχοινιδίνην, ἣτις καὶ εἰς τὰ νοσοκομεῖα τοῦ Λονδίνου ἤρχισεν ἤδη ἐπιτυχῶς νὰ ἀνταγωνίζηται πρὸς τὴν κινίνην.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἐγχώριος ἐντομοκτόνος κόνις.

Ὡς ἀντικατάστασις τῆς ἐξ Εὐρώπης κομιζομένης ἐντομοκτόνου κόνεως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἀγρία λιθωνιτῆς (κοινῶς ἄγριο διοσμαρίνι ἢ καραμπάσι) ἡ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος φυομένη. Ἡ κόνις τοῦ φυτοῦ τούτου ἀπέξηραμένου ἢ τὸ φυτὸν αὐτὸ πρόσφατον θανατοῖ τοὺς φθείρας, κόρεις, τὰς ψύλλας, σήτας καὶ θερμοφάγους (κ. σκώρους) καὶ τὰς χρυσαλλίδας αὐτῶν, τὰς σχαδῶνας τῶν μυιῶν, πιθανῶς δὲ καὶ ἄλλα ἐντομα. Βάμμα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ τούτου ἐπιθετόμενον ἐπὶ τοῦ δῆγματος τῶν ἐντόμων καταπαύει ἐν βραχεὶ οὐ μόνον τὸν ἀκατάσχετον κνησμὸν ἀλλὰ καὶ τοὺς πόνοους. Λίαν δὲ ἐνεργὸν εἶνε χλωρὸν καὶ ἐν ἀνθήσει, ὅτε καὶ πρέπει νὰ συλλέγηται. Οἱ χωρικοὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῶν φύλλων μεταχειρίζονται τὰ φύλλα τοῦ ἄγνου (κ. λυγαριάς) ἅτινα εἰς μέγα ποσὸν θέτουσιν ὑπὸ τὴν κλίνην των.

Δημοσθένης ἐρωτηθεὶς, «Πῶς τῆς ῥητορικῆς περιεγένου;» «Πλέον, ἔφη, ἔλαιον οἴνου δαπανήσας.»